

## ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΜΟΣ

Πόλεμος κ' εἰρήνη, καὶ τὰ δὲ σανάμα,  
θρήνος κ' ἰλαρότης, κλάμματα καὶ γέλοα,  
εἶδος κωμωδίας καὶ συγχρόνως δράμα,  
ἄρματα, μπαρόντι καὶ κρασοῦ βαρέλια.

Πόλεμος κ' εἰρήνη ὅπως καὶ 'στ' ὀρδόντα,  
πάρτε τοὺς χεῖρες τῆς ἐλπίδος κλαδί,  
σὺ, ροκάνα, κτύπα, . . . σὺ, τουφέκι, βρόντα,  
κι' ὁ καθείς τὸν ῥῆγα ἅς μᾶς τραγουδή.

Πόλεμος κ' εἰρήνη, . . . δόξα 'στὴν Ἑλλάδα,  
μουντζαῖς 'στὴν Εὐρώπη καὶ 'στὴ Βουλγαρία,  
ταργυλές, τουγάρο, ὕπνος 'στὴ Ἰσλακὰδα,  
καὶ εἰς τὸν ἀέρα μία μπαταρία.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . ἄρθρα Σπηλιωτάκη,  
τρόπαια τοῦ Δοῦνη, δυνατὴ φρενὴλα,  
γρόμματα Πλατούτσα, σκίψεις Ρεβελόκη,  
θεύρια δικά μου, λόγοι τοῦ Σιγάλα.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . δύο εἰδῶν παράτα,  
ὁ καθένας πένα καὶ σπαθὶ βαστά . . .  
κάθισε καὶ σήκω, τρέχα καὶ σταμάτα,  
ἐνὰ βῆμα πίσω καὶ ἄλλο ἔμπροστά.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . ἄνω κάτω ὅλα,  
μὰ κ' ἰσορροπία εἰς τὰ καθιστώγα,  
μαύρη κουραμάνα, χάσιχη φραντζόλα,  
παπλωμα, τσαντίρι, φράκο καὶ καπότα.

Πόλεμος κ' εἰρήνη . . . μέσ' 'στο νταραβέρι  
καὶ ὁ Κωνσταντίνος ἔξαφνα τὰ χάνει . . .  
Ρόκκος . . . Μεσσηνίης . . . κρέο . . . καλοκαίρι . . .  
Ζήτω τοῦ Τριχούπη καὶ τοῦ Δελιγζάντη!

*Σουρ*

## ΝΕΦΗ

Βλέπω ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου ἀνερχόμενα ὅλον ἐν τὰ ὥχρα σύννεφα τοῦ φθινοπώρου. Ἡ πάχνη ἐπικάθηται ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν δένδρων καὶ στίζει τὰς ἰάλους τοῦ παραθύρου· ὁ ἥλιος ὑπνηλὸς γενόμενος καὶ βραδύνας πολὺ ν' ἀνατείλῃ ἐξαποστέλλει ραθύμους τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς ἀκτῖνας, αἵτινες θλῶνται ἐπὶ τῆς ζώνης τῆς ὀμίχλης τῆς ἀποκρυπτούσης ἐκεῖ κάτω τὸν ἐλαιῶνα. Ἀκούω τὸν μονότονον μορμυρισμὸν τῆς κρήνης· τὸ ὕδωρ ἐκφεύγει ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος μετὰ συριγμοῦ καὶ καταπίπτει εἰς λεπτοὺς ἀτμούς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ ἰδέα δὲ καὶ μόνη τῆς παγερότητος αὐτοῦ μοὶ προξενεῖ φρικτίαν.

Ὁ χειμὼν ἤλθε, τὸ κηρύττει ἡ παγερὰ αὔρα τοῦ βορρᾶ ἢ ἀποφυλλίζουσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐξώστου φυτὰ καὶ δενδρύλλια, τὸ μαρτυρεῖ ὁ ἀναπτερούμενος ἐπὶ τῆς στέγης ριγῆλος φλύαρος πυργίτης, τὸ βεβαιεῖ ὁ πένθιμος βόμβος τῶν μυῶν αἵτινες καταπίπτουσιν ἐξησθενημέναι καὶ τῶν ὁποίων τὰ νεκρὰ στρατεύματα φαίνονται ἐπὶ τῶν ἐπίπλων.

Ὑπνρέτης φέρων παροψίδα πλήρη ξανθῶν καὶ μελισταγῶν λουκουμάδων διέρχεται κάτωθεν. Ἄλλο τοῦτο μαρτύριον τοῦ χειμῶνος. Τὸ χειμερινὸν ἑορτολόγιον, πλούσιον εἰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις, παρέχει συνεχὴ ἀφορμὴν εἰς τὴν καταναγκαστικὴν ἱκανοποίησιν τῶν γαστριμαργῶν ἀπαιτήσεων τῶν φίλων καὶ οἰκείων, εἰς τὰς φορτικὰς ἐπισκέψεις καὶ τὰς ὀκνηρὰς ἀπεργίας καὶ συγχάκας ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐννοῶ ἐγειρομένη

ὅτι ἡ ἡμέρα εἶνε ἑορτάσιμος βλέπουσα εἰς τὸ γωνιαῖον καφενεῖον συνάθροισιν θαμνῶνων μεγαλειτέραν τοῦ συνήθους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων ἐργατικῶν, οἵτινες ἐννοοῦσι νὰ διέλθωσι τὴν ἀγίαν ἡμέραν χαρτοπαικτοῦντες.

Ὁ χειμὼν ἐρχεται. Ἐάν ἦσαν ὁμαλαὶ καὶ συνήθεις αἱ περιστάσεις, ἐάν ἡ χειμερινὴ ὥρα τοῦ ἔτους ἐπῆρχετο ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀναλλοιώτους συνθήκας, ὅποια κινήσεις θὰ ἐπεκράτει εἰς τὰς οἰκογενεῖας! Μεθ' ὅποιας προθυμίας θὰ ἐπεδιώκοντο ὅλοι ἐκεῖνοι αἱ ἀσήμενοι ἀλλὰ τόσον ἐνδιαφέρουσιν ἐν πάσῃ οἰκογενειακῇ ἐστίᾳ μεταρρυθμίσεις ἃς ἐπιφέρει ἡ ἀλλαγὴ τῆς θερμοκρασίας καὶ ἡ συνεπακολουθοῦσα μεταβολὴ τῶν στερεοτύπων ἔξεων τοῦ καθημερινοῦ βίου! Πόσα διαβούλια, πόσα συζητήσεις θὰ συνέβαινον! Εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ ὁ οἰκοδεσπότης περὶ πάντων, ἀπὸ τῶν βιβλίων τοῦ ὑστεροτόκου υἱοῦ, ὑπερβάντος ἐπιτυχῶς τὸν οὐδὸν τοῦ Γυμνασίου, μέχρι τῆς χειμερινῆς ἐσθῆτος τῆς ὑπηρετρίας. Εἶνε ἀνάγκη νὰ προνοήσῃ ἡ οἰκοδεσποινὴ περὶ πάντων ἀπὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ἐλαφρῶν κλινοσκεπασμάτων διὰ βαρυτέρων μέχρι τῆς προμηθείας τῶν ἀνθρώκων. Αἱ δεσποινίδες μεριμνῶσιν ὕχι μόνον περὶ τοῦ σχήματος τοῦ νέου πύλου, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ εὐτρεπισμοῦ καὶ τῆς καταλληλοτέρας διαρρυθμίσεως τῆς αἵθουσας διὰ τῆς προσθήκης ἐπίπλων καὶ φιλοτεχνημάτων, ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ ἑορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀδελφοῦ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ χορδισθῇ τὸ παράχορδον κλειδοκύμβαλον τὸ παραμεληθὲν καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον καὶ νὰ παρασκευασθῇ ἐπαρκὲς προμήθεια σακχαροπῆκτων γλυκισμάτων διὰ τὰς μακρὰς ὥρας τῶν χειμερινῶν συναναναστροφῶν, τῶν φαιδρῶν ἐκείνων ὁμηγύρεων εἰς ἃς συνέρχονται οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλοι τῶν φίλων, καθ' ἃς ἡ ὥρα παρέρχεται τόσον εὐχαρίστως μὲ τὰς εὐθύμους συνδιαλέξεις, μὲ ἀθῶν τι παιγνίδιον, μὲ πρόχειρόν τινα φωνητικὴν συναυλίαν, μὲ τὴν ἐπανειλημμένην ἀνάκρουσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας τοῦ αὐτοῦ βάλτζερ ἢ τῆς αὐτῆς πόλκας, μὲ τὴν αὐτοσχέδιον ὀρχησιν τριῶν ἢ τεσσάρων ζευγῶν προσκρουόντων κατὰ ἑδρῶν καὶ τραπεζῶν, μὲ τὴν μυστηριώδη ἐξέλιξιν ρομαντικῆς τιнос περιπετειᾶς αἰσθηματικῆς, τῆς ὁποίας τὴν διακοπὴν συνέχειαν ὀνειρεύεται νὰ ἐπαναλάβῃ προσεχῶς ἡ νεῆνις . . .

Ἄλλ' αἱ ἡμέραι εἶνε τώρα πονηραί. Ὁ πολεμικὸς ὄργανός ὁ ἀναστατώσας τὰ πάντα ἐτάραξε καὶ τοὺς εἰρηνικοὺς αὐτοὺς κύκλους. Αἱ ἀπαραίτητοι ἀνάγκαι πρέπει εἰς ἅπαντος νὰ πληρωθῶσιν, ἀλλὰ πάσης μὴ ἀπολύτως τριαύτης τὴν ἐκπλήρωσιν ἀναβάλλει ὁ οἰκοδεσπότης, φειδωλὸς ὑπέρποτε, σφίγγων ἰσχυρῶς τὸ στόμιον τοῦ βαλκαντίου του, γογγύζων διότι ὁ μισθὸς του ἡλαττώθη κατὰ τόσα τοῖς 9/10 ἕνεκα τοῦ περὶ εἰσφορῶν νόμου καὶ προβλέπων βαρὺ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τοῦ ἑλλειμμα καὶ ἡμέρας στενοχωρίας ἕνεκα τῆς κοινῆς ἀνεχειρίας. Αἱ νεῆνιδες δὲν τολμῶσι νὰ ὀνειρευθῶσιν ὑποδοχὰς ἑορτῶν καὶ διασκεδάσεις ἐσπερινὰς, διότι ὁ εἰς τῶν ἀδελφῶν φέρει ἤδη τὴν στολὴν τοῦ ἐφεδρικοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐτοιμάζεται νὰ τὴν φορέσῃ ἅμα προσκληθῇ καὶ ἡ ἀκόλουθος τῆς ἐφεδρείας σειρά. Καὶ ἡ μήτηρ, ἡ σεβαστὴ καὶ πολυσχολος οἰκοδέσποινις, ἴσως ἐξυπνος καὶ αὐτὴ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ ἐστερχομένη εἰς τὸν κοιτῶνα τῶν τέκνων ρίπτει βλέμμα τεθλιμμένον ἐπὶ τῆς ἀνεπάφου κλίνης, ἐπὶ τῶν καθαρῶν συνδόνων τῆς καὶ τῶν θερμῶν σκεπασμάτων τῆς, καὶ ἐκφέρει βαθύν στεναγμὸν ἐνθυμουμένη ὅτι τὰ προσφιλέστερα τέκνα ὑπηρετοῦν καὶ σκληραγωγοῦμενον ἐν τῷ στρατῷ κρυώνει ἴσως χαμὰ κοιμώμενον ὑπὸ τινὰ σκηνὴν τοῦ στρατοπέδου ἢ ἐντὸς γυμνοῦ τιнос στρατῶνος τοῦ Τυρνάβου . . .

Καὶ αἱ σκίψεις αὗται, αἱ εἰκόνες ἃς ἀκουσίως ἀναπλάττει τὸ πνεῦμά μου ἐπαυξάνουσι τὴν ἀόριστον θλίψιν καὶ ἀνίαν ἣν ἐμπνέει εἰς τὴν ψυχὴν ἡ προσέγγισις τοῦ χειμῶνος καὶ μὲ